

Forfatter: Sthen, Hans Christensen

Titel: HErr Christ Gud Faders Eenbaarne Søn. Kand ocsaa siungis i Christi Fødsels Høytid

Citation: Sthen, Hans Christensen: "HErr Christ Gud Faders Eenbaarne Søn. Kand ocsaa siungis i Christi Fødsels Høytid", i Sthen, Hans Christensen: *En liden Vandrebog*, udg. af JENS LYSTER ; JENS HØJGARD , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, C.A. Reitzel, 1994, s. 144. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-sthen01val-shoot-workid73844/facsimile.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: En liden Vandrebog

Oc vaar min Tunge giort aff Staal,
Oc Engle Maal der inde,
Da vilde ieg paa mine Knæ falde,
IESum paakalde,
Vel hundrede tusinde sinde.
Mine synder ere som Sand i Strand,
C15r Mangfoldig som Soel i strimer,
Gud løse mig nu aff Syndsens Baand,
Oc heldst i Dødsens time,
Gud lade mig aldrig være fortabt,
Som mig haffuer skabt,
Giff mig aff Naaderne dne.

[T-30]

HErr Christ Gud Faders
Eenbaarne Søn.
Kand ocsaa stungis i Christi
Fødsels Høytid.

C15v HErr Christ Gud Faders eenbaarne Søn,
Som er hans euige Raad,
Er aff hans Hierte vdgangen,
Ligeruiß som skreffuet staar,
Hand er den Morgenstjerne,
Vort Hierte opluser saa gierne,
Met sin Miskundheds Ord.
For oss et Menniske er vorden,
I sidste Verdens tid,
Hans Moder ey forloren,
Hendis wkrenckelig Kyskhed,
C16r Dieffuelen haffuer hand belencket,
Himmerig igien oss skencket,
Met det euige Liff.
Vilt du oss Naaden giffue.
At wi maatte ræt forstaa,
I Christelig Tro at bliffue,

I Aanden dig tiene saa,
Vor Hierte maatte smage,
Din sødhed alle dage,
Oc tørste altid effter dig.
 Du skaber alt paa Iorden,
c:6s Oc est din Faders Krafft,
Regærer det met dine Orde,
Sterckelig met Guddoms mact,
Din Naade i oss optænde,
Vore Hierter om til dig vende,
At wi ey tuile paa dig.
 Straff oss vdaff dit gode,
Oc styrcke oss met din Naade,
Frj oss fra Hellsuedis Vaade,
At Guds Born wi bliffue maa,
At wi her aldrig mere,
c:7s Vden Christi Ord begære,
Oc Menniskens Lærdom forsmaa.
 Vor Gierning oc vor Tancke,
Vilt du bestyre saa,
Den gamle Adam krencke,
At den ny leffue maa,
At wi nu icke mere,
Vor Legoms Lyst begære,
Vor Legoms Lyst begære,
Men altid tæncke paa dig.

[T-31] c:7s **En Tacksigelse til den hellige Trefoldig-**
hed, for Guds Høymæctige Velgierninger,
som hand oss beujst haffuer i sin Son
 IEsu Christo.

GVd Fader oc Son oc helig Aand,
Hannem bor oss prjse oc ære,